

Miljøstøtte efter berigtigelse af faktiske forhold

FOB nr. 88.161

Gårdejer A, som havde accepteret et påbud fra kommunen om at forbedre afløbsforholdene omkring sin mødding, klagede over, at Miljøkreditrådet havde meddelt ham afslag på en ansøgning om miljøstøtte til forbedringerne. Rådet begrundede afslaget med, at det af kommunens påbud fremgik, at møddingsvandet løb direkte ud i en å. Kommunen udtalte senere, at det ikke var tilfældet. Miljøkreditrådet fandt ikke at kunne tage hensyn til denne berigtigelse, da der ikke var anket over påbudet.

Udtalt, at Miljøkreditrådet ikke alene under henvisning til rekursmyndighedernes manglende behandling af påbudet kunne undlade at tage fornyet stilling til de faktiske forhold på påbudstidspunktet, således som de forelå oplyst efter kommunens berigtigelse.

Henstillet til Miljøkreditrådet at genoptage sagen og meddele gårdejeren en ny afgørelse.

(J. nr. 1987-1402-11).

A's sag vedrørte uenighed mellem på den ene side A og Lemvig Kommune og på den anden side Miljøkreditrådet om, hvorvidt det ved rådets afgørelse af A's ansøgning om miljøstøtte kunne lægges til grund, at der foregik direkte udledning af møddingsvand fra A's landbrugsejendom til et vandløb. Om det var tilfældet, er efter Miljøkreditrådets praksis afgørende for, om en ansøgning om støtte opfylder miljøstøttelovens betingelse om, at det pågældende projekt gennemføres »på grund af skærpede eller uforudseelige krav til forureningsbegrænsning«, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 606 af 23. december 1980. Direkte udledning af møddingsvand til et vandløb var også i strid med bestemmelser i den tidligere vandløbslov, og anses ikke som et skærpet krav.

Miljøkreditrådet henviste i sine begrundelser for at meddele A afslag på støtte til, at den direkte udledning fremgik af Lemvig Kommunes påbud af 17. april 1985. Kommunens senere berigtigelse af de faktiske forhold fandt Miljøkreditrådet ikke at kunne tage hensyn til.

A gjorde under sagen gældende, at Miljøkreditrådet burde tage hensyn til kommunens berigtigelse af de faktiske forhold.

Efter min gennemgang af sagen udtalte jeg følgende i en skrivelse til A:

»Som nævnt ovenfor er det efter miljøstøttelovens § 5, stk. 2, en betingelse for at opnå støtte, at der er tale om et projekt, som gennemføres på grund af skærpede eller uforudseelige krav til forureningsbegrænsning. Efter Miljøkreditrådets praksis anses en direkte udledning af møddingsvand i et vandløb som en væsentlig forurening, der er i strid med bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, som er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den tidligere vandløbslov. Krav om begrænsning (ophør) heraf anses ikke som et skærpet krav til forureningsbegrænsning.

Miljøkreditrådets praksis kan ikke give mig anledning til bemærkninger.

Det centrale spørgsmål, som Deres klage rejser, er, om Miljøkreditrådet med rette - efter kommunens berigtigelse - fastholdt, at møddingsvandet på tidspunktet for påbudet løb ned i udmugningskanalen og derfra gennem et drænsystem ud i Flynder Å.

Så vidt jeg forstår, er det Miljøkreditrådets opfattelse, at det forhold, at de faktiske omstændigheder ikke blev søgt berigtiget ved anke til højere instans, gør, at de i påbudet forudsatte faktiske forhold må lægges til grund.

Denne opfattelse kan jeg ikke være enig i.

Jeg henviser til, at det følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, at en myndighed kan genoptage en sag og eventuelt ændre den trufne afgørelse til fordel for parten, når der fremkommer nye oplysninger om afgørelsesgrundlagets faktiske omstændigheder. I sådanne tilfælde vil myndigheden i almindelighed kunne ændre afgørelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet. (Det forudsættes, at der ikke er tale om en partstvist, hvor en eventuel omgørelse vil komme den anden part til skade). Denne adgang til at omgøre eller berigtige er ikke afhængig af eventuelle klagefrister.

På den baggrund og efter det i sagen oplyste har Miljøkreditrådet ikke - alene under henvisning til rekursmyndighedernes manglende behandling af påbudet - kunnet undlade at tage fornyet stilling til de faktiske forhold på påbudstidspunktet, således som de forelå oplyst efter kommunens berigtigelse.

Jeg har gjort Miljøkreditrådet bekendt med min opfattelse.

Det bemærkes, at Miljøkreditrådet ved sin stillingtagen til de faktiske forhold på påbudstidspunktet vil kunne foretage en sædvanlig bevismæssig vurdering af holdbarheden af kommunens berigtigelse.

På den baggrund har jeg samtidig hermed henstillet til Miljøkreditrådet at genoptage sagens behandling og meddele Dem en ny afgørelse i sagen.«

Den 7. marts 1989 meddelte Miljøstyrelsen, at Miljøkreditrådet havde genoptaget sagen og fundet, at der forelå et ændret grundlag, og at rådet derfor kunne meddele tilsagn om støtte.

Jeg meddelte Miljøkreditrådet at jeg herefter ikke foretog videre i sagen.